

«ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΣΤΗΝ ΙΣΤΑΝΜΠΟΥΛ –
12 ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΓΡΑΦΟΥΝ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΗ»

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

Δώδεκα αξιολογοί συγγραφείς, δώδεκα διαφορετικές γωνιές και όψεις της Κωνσταντινούπολης έσμιξαν σ' αυτό το βιβλίο. Το σχέδιο προέβλεπε κάθε συγγραφέας να γράψει ελεύθερα με την έμπνευση της στιγμής, άλλος να διηγηθεί μια ιστορία για κάποια συνοικία που θα επέλεξε, άλλος να ετοιμάσει ένα δοκιμαστικό κείμενο ή να μας συμπαρασύρει σ' ένα ταξίδι στο χρόνο καθώς φρεσκάει τις αναμνήσεις του. Το σημαντικότερο απ' όλα ήταν ο συγγραφέας να ξέρει καλά και να έχει κάνει δικό του τον τόπο τον οποίο θα περιέγραφε.

Έτσι, αποκτήσαμε δώδεκα διαφορετικά κείμενα που θα καθένα απ' αυτά αντανακλά την ψυχική διάθεση του συγγραφέα και τη δική του ματιά στην Ιστανμπούλ.

Και αποδείχτηκε ότι καθένας είναι ερωτευμένος με άλλη γωνιά της πόλης, ότι τα κείμενα αλληλοσυμπληρώνονται και συγκροτούν ένα πολύχρωμο μουσικό ακριβώς όπως οι άνθρωποι, οι χώροι, τα τοπία, τα κτίρια της Κωνσταντινούπολης και καθώς σχηματίζουν μια ενότητα, ξεδιπλώνουν μπροστά στα μάτια αλλά και στην ψυχή μας δώδεκα

διαφορετικές εκδοχές της πόλης. Βιβλίο που απευθύνεται σε όσους έχουν αγαπήσει αυτή τη μοναδική πόλη και σε όσους σκέφτονται να τη γνωρίσουν –και να την αγαπήσουν– στο μέλλον.

«Ο ΤΑΞΙΔΕΥΤΗΣ ΤΟΥ ΒΟΣΠΟΡΟΥ»
ΤΟΥ ΠΑΣΧΑΛΗ ΛΑΜΠΑΡΔΗ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

Ο ταξιδευτής του Βοσπόρου μιλά τη γλώσσα των σημαδιών.

Ο ήρωάς του, ο Άγγελος Κομνηνός, ακολουθεί τα σημάδια της ζωής για να κατακτήσει τα όνειρά του.

Μεγαλωμένος μπροστά στο Βόσπορο, αποτυπώνεται από νωρίς μέσα του το

Βιβλιοπαρουσίαση

Επιμέλεια: Ειρήνη Μπέλλα

κυνήγι της ομορφιάς.

Στις φλέβες του ρέει το μεράκι του Έλληνα Οδυσσέα. Εμβληματική η πορεία του όσο και τραγική, με όλο τον πλούτο της γνώσης, του έρωτα και της θυσίας. Θ' αγαπηθεί και θ' αγαπήσει – θα ζήσει και θα ζωγραφίσει τις ομορφιές και τα μυστήρια της ανθρώπινης ύπαρξης.

Στα έργα του απεικονίζει τα μηνύματα του κόσμου – γίνεται πόλος έλξης και θαυμασμού.

Είναι ένας από τους «σταλμένους» της ζωής και ένας μεγάλος εκφραστής της ελευθερίας.

Εκ γενετής ανταμώνεται με το θάνατο, γι' αυτό και τον αφήνά σε όλο το διάβη του. Περιπλανήθηκε για ατέλειωτα χρόνια σε Ανατολή και Δύση.

Φτάνει μέχρι εκεί όπου είχε διαδοθεί από παλιά ο ελληνικός πολιτισμός, ακολουθώντας τότε τα χνάρια του Μεγάλου Αλεξάνδρου, τότε των Προφητών, τότε της Αναγέννησης προσπαθώντας να στήσει την ατελέσφορη δίψα του να ταξιδέψει και να βιώσει από κοντά την ποικιλομορφία αυτού του κόσμου.

Ο Ομέρ Ντενίς, ένας άνθρωπος της τουρκικής διανοήσης και ζητητής της αλήθειας και του σεβασμού, αφηγείται την ιστορία του Άγγελου.

Οι δυο τους γίνονται και εκφραστές των δυο λαών, κουβαλώντας επάνω τους όλες τις αντιθέσεις τους αλλά και τις αντιθέσεις του εαυτού τους.

«ΚΟΠΕΛΑ ΠΟΥ ΣΕ ΛΕΝΕ ΦΙΝΙ»

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΜΑΛΟΥΚΑΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΛΙΒΑΝΗ

Χιλιάδες ψυχές ζουν κι εργάζονται κάτω από τις χειρότερες συνθήκες σ'

ένα γιγαντιαίο εργοστάσιο στην άκρη μιας άγνωστης χώρας.

Η Φίνι είναι μία απ' αυτές. Είναι μια κοπέλα που αγωνίζεται κάθε μέρα για να επιβιώσει και ονειρεύεται μια καλύτερη ζωή, μια διαφυγή προς την ελευθερία.

Μα η απόδραση είναι σχεδόν αδύνατη απ' αυτό το μέρος.

Το εργοστάσιο είναι κυκλωμένο από την γκριζα γη, μια αχανή άνυδρη έκταση που κάθε βράδυ στοιχειώνεται από αλλόκοτα τέρατα-δαίμονες.

Ένας μύθος όμως που κυκλοφορεί ανάμεσα στους έγκλειστους εργάτες μιλάει για κάποιο γέρο που χρόνια πριν κατάφερε να τη διασχίσει και να φτάσει στο τελευταίο σύνορο, ένα μεγάλο και ορμητικό ποτάμι, πριν την εκεί χώρα, τη χώρα της ελευθερίας.

Όταν η Φίνι γνωρίζει τον Γκον, έναν όμορφο νεαρό νοσοκόμο, δεν μπορεί να φανταστεί ότι αυτή η γνωριμία θα είναι η απαρχή μιας μεγάλης περιπέτειας, ενός αγώνα ζωής και θανάτου και μιας εξαντλητικής πορείας στα βήθη της ανθρώπινης αντοχής και πίστης.

«ΤΑ ΖΥΓΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ»

ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

Διάφορα κορίτσια περπατούσαν αγέροχα, προσβλητικά.

Ήταν αξιοθαύμαστο το πώς τόνιζαν με το ντυσίμό τους τα φυσικά χαρίσματά τους. Και οι πιο ελκυστικές όμως ήξεραν ότι ο πόθος του άντρα κρατάει λίγο. Ας στόλιζαν, ας μερμινούσαν εξ αυτού του λόγου για το σώμα τους, στην αγάπη τις οδηγούσαν τα βήματά τους. Και προσπαθούσαν κυρίως με τα χαρίσματα των προσώπων

τους να κάνουν τον πόθο πιο υποκειμενικό, πιο προσωπικό και μόνιμο.

Ένωσαν κι αυτές όπως η Αζερίν ότι μόνον η αγάπη θα αδιαφορούσε για την ηδονή, ίσως μόνον η αγάπη θα δημιουργούσε περίπου μόνιμες προϋποθέσεις ηδονής. Μόνον η αγάπη θα περιέβαλλε την ηδονή με φως.

«ΚΡΑΣΙ ΚΑΙ ΝΥΜΦΕΣ -

ΜΙΚΡΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΕΠΙ ΠΑΝΤΟΣ»

ΤΟΥ ΘΑΝΑΣΗ ΒΑΛΤΙΝΟΥ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΣΤΙΑ

Τελικά, είτε ως επιλογή είτε ως επιβεβλημένη κατάσταση, ο μονήρης βίος δεν είναι παρά μια διηνεκής άσκηση ελευθερίας.

Και φυσικά μόνο αν είναι, ή επειδή ακριβώς είναι, κάποιος ποιητής, αποφασίζει να διασχίσει αυτή την έρημο. Φτιαγμένος δηλαδή από ευγενές ανθεκτικό μέταλλο.

Πρόκειται για την ίδια πάντα αρχή των ταγμένων και των υπολοίπων.

Τους πρώτους να μην τους χαιρέται κανένας, αλλά και να μην τους κλαίει.

Γιατί είναι πειραματηγές και δεν καταδέχονται ούτε τα υποκατάστατα ούτε να μιλήσουν γι' αυτό που κουβαλάνε και οι άλλοι νομίζουν, τόσο σφαλερά, ότι είναι ο σταυρός τους.

Βεβαίως θα περάσουν τη ζωή τους πάνω σ' ένα τενωμένο σκοινί.

Πάνω σ' ένα τενωμένο σκοινί θα κυνηγήσουν, με πάθος και συνέπεια, την τελειότητα των ερώτων τους.

Ξέροντας από πριν καλά ότι στην άλλη άκρη τους περιμένει η άκρη μοναξιά, το τίμημα για την ύβριν που ήδη έχουν διαπράξει.

πώληξη πει όση να είστε πιθανό